

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ההוצאה לפועל, לשכת תל אביב

24 נובמבר 2015
י"ב כסלו תשע"ו

תיק מספר 05-15-
מסוג פסק דין מזונות
הזוכה:

בפני כב' הרשם ערן אביטל

בקשה מספר: 9 מתאריך 29 יולי 2015
סוג הבקשה: הגבלות חייב לא מוגבל באמצעים הגבלות חייב לא מוגבל באמצעים

המבקש: זוכה 1

בעניין: חייב 1

נוכחים:

זוכה
ב"כ הזוכה עו"ד בלה יצחקי ישראלוב
חייב
ב"כ החייב עו"ד לירז גונן-אללוף

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

אדגיש ואומר כל עוד הסכם שניתן בסחיטה ולא בוטל אינו מחייב את הזוכה והחייב נדרש לשלם את דמי מזונות הקטין כל עוד לא ניתנה החלטה לגבי המזונות שיתקיים ביום ראשון הקרוב.

החלטה

1. תיק ההוצאה לפועל נפתח בתאריך 6.5.15 לגביית מזונות הזוכה שלא שולמו לה, על פי טענתה מחודש אוגוסט 2014 ואילך.
 2. התיק נפתח על יסוד החלטה אותה קבע כבי' השופטת אסתר שטיין במסגרת תמ"ש 19878-05-12 בתאריך 2.8.13. בהחלטה זו נקבע כי כל עוד הבת הקטינה נמצאת אצל החייב, ישלם החייב עבור הבן הקטין [REDACTED] שהוא מצוי במשמורת הזוכה מזונות בסך של 1300 ש"ח. סכום זה צמוד למדד חודש פברואר 2012.
 3. החייב הגיש בקשה בטענת פרעתי ועם נכור מוץ מתבן, לחייב שתי טענות מרכזיות. האחת, לטענת החייב בחודש יולי 2014 נכרת בינו לבין הזוכה הסכם המבטל למעשה את מזונות הקטין [REDACTED] מאחר והקטינה [REDACTED] מצויה בחזקתו. ליתר דיוק מדובר בהסכם שנכרת בין הצדדים בתאריך 23.7.14. הסכם זה יקרא להלן "הסכם ביטול המזונות".
 - השניה, כי הזוכה פעלה בשיהוי ניכר לגביית מזונותיה שכן החל מחודש אוגוסט 2014 ועד לחודש מאי 2015 פעלה בהתאם להסכם ביטול המזונות ולא דרשה מזונות הבן הקטין [REDACTED] מאת החייב, כאשר "פתאום החליטה הזוכה כי היא חוזרת בה מההסכמות" ועומדת על תשלום המזונות.
 4. יובהר כי החייב לכל אורך התזית הדגיש וטען כי בינו לבין הזוכה נחתמו מספר לא מבוטל של הסכמים המשנים את מנגנון תשלומי המזונות ולמעשה לשיטת החייב הזוכה הפרה את ההסכמות עליהן חתמה מולו.
 5. במסגרת הבקשה בטענת פרעתי המתוקנת שהוגשה במהלך חודש אוקטובר 2015 צוין כי אין בידי סמכות לבצע את פסק הדין בשל קיומו של הסכם מאוחר בין הצדדים אשר שינה את הוראות פסה"ד המבוצע במסגרת תיק זה.
 6. הזוכה הגיבה לבקשות החייב בטענת פרעתי תוך שהיא מסתמכת על טענות לפיהן נסחטה הזוכה בידי החייב, יחד עם טענה מרכזית לפיה ההסכם עליו מסתמך החייב בבקשתו, היינו הסכם ביטול המזונות אינו תקף ולמעשה בוטל בהחלטת בית המשפט הנכבד לענייני משפחה וזאת במסגרת דיון שנערך בתאריך 5.2.15.
 7. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות הגעתי למסקנה כי יש לדחות את בקשת החייב ולהלן נימוקי.
 8. הסכם ביטול המזונות הוא ההסכם שעמד לפתחו של בית המשפט הנכבד לענייני משפחה בתאריך 5.2.15 והחייב אישר זאת באופן מפורש במהלך הדיון שנערך בפני היום. החייב טען בעדותו כלדקמן:
- "ש. בחודש בפברואר התקיים דיון בהמשך לבקשתה של פקידת הסעד לבטל את הסמכויות ובעקבות אותו דיון השופטת שטיין ביטלה את ההסכם, ההסכם בוטל על ידי בי' המ"ש מאחר ולא קיבל תוקף של פסק דין.

ה ערת רשם ההוצאה לפועל:

ה חייב מהנהן בראשו.

ב"כ החייב:

א כי מתנגדת לשאלה.

ר שם ההוצאה לפועל:

ה חייב יצא החוצה.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

ב"כ החייב:

זו הטעיה משום שההסכם נאמר בהחלטה שההסכם אינו תקף כל עוד לא קיבל תוקף של פסק דין והוא לא בוטל.

החייב:

נכנס ברגע זה לאולם בית המשפט.

החלטה

אני אתיר את השאלה בניסוח שונה בהתאם להערת ב"כ החייב.

ערן אביטל, רשם

לשאלת רשם ההוצאה לפועל:

ש. לגבי ההסכם האחרון שערכתם לגבי ביטול המזונות, אני רוצה לשאול אותך מה מבחינתך היו התוצאות של הדיון הזה.

ת. ראשית כל הדיון לא היה בהסכם הכספים הדיון היה בהקשר לדיון חירום בענייניו של הקטין [REDACTED] אני לא הגעתי מיוצג והם ניצלו בדיון איזה שהוא עד היום לא הגנתי איך זה קרה ונתנו לשופטת את ההסכם המדובר שהוא כולו שחוד ולא קריא, ואני ניסיתי לטעון תוך כדי, הגישו לה את ההסכם האחרון הבריק איבן, השופטת לא נתנה לי לדבר והיא קבעה ואני לא יודע להגדיר את המינוח הנכון והיא כנראה לא קיבלה את ההסכם, גם ה- 800 שהיה בדרך הכל נמחק".

החייב אישר אם כן, כי הדיון בתאריך 5.2.15 עסק אפוא בהסכם לביטול מזונות.
9. בהחלטת כבי השופטת בתאריך 5.2.15 נקבע כדלקמן: ההסכם שנחתם לגבי מזונות הקטין ולא קיבל אישור בית משפט ואשר נעשה לטענת האם מתוך סחיטה אינו תקף כל עוד לא קיבל תוקף של פסק דין. המשמעות היא שההסכם לביטול מזונות אינו בר תוקף. איני מוציא מתוך אפשרות, כי יתכן ובעתיד יקבל הסכם זה תוקף, אולם בשעה זו לא ניתן לרהייתס להסכם זה הדין במזונות קטין כהסכם מחייב.
10. המשמעות המעשית מן האמור היא שההחלטה מתאריך 9.4.13 מכוחה נפתח תיק ההוצאה לפועל שרירה וקיימת.

11. אומר ואציין, כי חדשות לבקרים מועלות לפני רשם הוצאה לפועל טענות בפי חייבים לפיהן כרתו עם הזכות הסכמים המשנים את פסקי הדין מכוחם נפתח תיק ההוצאה לפועל. טענה מסוג זו אינה בגדר "מילת קסם" אשר מפקיעה מידי את הסמכות לדון בטענת הפרעון גו פא.

לענין זה אפנה לספרו של דוד בר אופיר הוצאה לפועל הליכים והלכות, מהדורה שביעית, בעמ' 276 פסקה שלישית למטה.

מדינת ישראל – רשות האכיפה והגבייה

כאן, המלאכה פשוטה אף יותר משום שהחייב טוען שהזוכה הפרה הסכם שלמעשה לגביו קיימת החלטה מפורשת מטעם בית המשפט הנכבד לפיה הסכם זה אינו תקף.

12. אשר לטענת השיהוי שהעלה החייב, דומני, כי מדובר בטענה שאינה מבוססת. השיהוי הנטען הוא ביחס לתקופה שבין אוגוסט 2014 עד לחודש מאי 2015 וברור כי אין מדובר בתקופת זמן ניכרת, או שניתן להגדיר את הזוכה כמי "שישנה על זכויותיה". החייב לא הצליח גם להוכיח כי השיהוי גרם לו לנזק כלשהו, ובכל מקרה יכול וצריך היה החייב, אם היה חפץ בכך לאשר את הסכם ביטול המזונות לפני בית המשפט הנכבד ואין בעובדה שהזוכה לא ביקשה לממש את זכויותיה משך תקופת זמן של פחות משנה כדי לאיין את הזכות למזונות ובל נשכח שמדובר כאן בזכותה של הקטין המבוצעת באמצעות האם.

13. לסיכום, בקשת החייב בטענת פרעתי נדחית.

14. הערבון הקיים בתיק יועבר לזוכה.

החייב ישא בהוצאות הזוכה בסך של 5000 ש"ח וסכום זה יתוסף לחוב בתיק.

יצוין כי סכום ההוצאות נשקל על ידי לאור הוראת סעיף 19ג' לחוק ההוצאה לפועל לפיה יש לחייב חייב בהוצאות מיוחדות ככל שבקשתו בטענת פרעתי נדחית ואם מצא הרשם שלא היה מקום להגישה מלכתחילה.

ערן אביטל, רשם